

Herr Zitelpost.

Sin Se nitt so stättig . . . un lehn Se mi allei do.

Herr Türk.

Die Gasse isch in alle Lit . . . 's ka sich drin uf-
halte, wer will . . .

Herr Zitelpost.

Bringe Se mi nitt in d'Hitze!

Herr Türk.

Wenn Sie kalt hätte wie-n-ich, so wär das höchstens
güet fir Se.

Herr Zitelpost.

Ich bi vif, ass Sie's wisse!

Herr Türk.

's Pulver isch nur e Narr gege mir . . .

Herr Zitelpost (fir sich).

Se kunnt jetz alleweg glich (lüt) züem letschte mol
jetz, mache Sie sich dervo oder ich . . .

Herr Türk (croisiert dr Parepli).

Halt! oder i schiess!

Herr Zitelpost (hebt dr Parepli).

Was isch das! ich kenn 'n, dà Parepli!

Herr Türk (zieht en z'ruck).

Wann Se mr g'schwind das Ding geh lo.

Herr Zitelpost (hebt en fest).

Eh alleweg . . . 's isch ihrer! (er losst en fahre; rasend)
un sie hat ne Ihne gà? . . .

Herr Türk.

Die Dame? . . . nei, nur g'lehnt.

Herr Zitelpost.

Sie isch's also, wo dert ine-n-isch?

Herr Türk.

Jà.

Herr Zitelpost.

In das Hüs?

Herr Türk.

Jà.

Herr Zitelpost.

s' isch uf sie, wo Se warte?

Herr Türk.

Jà.

Herr Zitelpost.

Fir se heimz'begleite?

Herr Türk.

Jà.

Herr Zitelpost.

Das g'schieht nitt!

Herr Türk.

Was b'liebt? . . .

Herr Zitelpost.

Ich verbiet's Ene!

Herr Türk.

Ah! bah! (fir sich) dà g'fällt mr jetzt noch! . . .

Herr Zitelpost (fir sich).

Sich vo me-n-Andere lo begleite, no ihrem Brief,
wo sie mir e Rendez-vous git drin! das isch e wenig
stark! (lüt) die Dame geht allei heim, ass Sie's wisse! . . .

G'sang (c. c. mon père).

Ich will nitt, wenn sie scheidet,

Ass ebber sie begleitet!

Un wer sich untersteht derzüe,

Hat's mit mir z'thüe!